

Predica de la Krefeld, 02 septembrie 2006

Ewald Frank

[...] Lăudat și slăvit să fie Domnul, Dumnezeu nostru, pentru harul și credincioșia Lui, și pentru privilegiul pe care-l avem de a putea fi adunați în Numele Său, ca să ascultăm Cuvântul Său sfânt și scump, în forma originală. Vă dorim un bun venit sincer și din inimă tuturor celor veniți de aproape și de departe. Văd musafiri din Finlanda, din nordul îndepărtat, din toate țările vecine – Polonia, Cehia, Slovacia, Austria, Italia. Suntem adunați iarăși din toate țările Europei, ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și să ne trăim pregătirea pentru ziua slăvită a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

[- fr. Frank transmite salutări din partea altor frați – n.ed.]

Îmi permit să spun că sora noastră Lisiki este astăzi din nou aici. Ea mi-a spus în Zürich, în ultima duminică: „Numai când voi avea peste o sută de ani, se va putea spune că sunt în vârstă. Deocamdată am numai 97 de ani. Am 97, despre „în vârstă” vom vorbi cândva, mai târziu.” Da... Acesta este un har foarte mare.

[- fr. Frank transmite salutări fraților din lumea întreagă, și vorbește despre adunările ce vor avea loc în Abidjan; sunt salutați apoi cei veniți pentru prima oară în adunare – n.ed.]

Acum două săptămâni am avut adunări în Lyon – sâmbătă și duminică. Sâmbătă a fost un sfat frățesc, duminică o adunare. Fratele Kupfer și cu mine am petrecut împreună câteva ore plăcute, ca pe vremuri; și am putut să vorbim despre lucrurile mărețe pe care le-a făcut Dumnezeu cu noi.

Poate se potrivește aici și următoarea remarcă: adunările din România au fost binecuvântate într-un mod deosebit. Cred că a fost o sală de circa 1500 de oameni. Și sala a fost plină. Pot să spun aici, spre slava lui Dumnezeu că după adunarea de duminică dimineața, mă așezasem deja pe scaun, apoi ceva mi-a vorbit: „Du-te iarăși la amvon și întreabă câți dintre acești ascultători sunt botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos.” După aprecierea mea, toate mâinile s-au ridicat. M-am bucurat în interiorul meu așa de tare când am văzut înaintea mea o asemenea mulțime de oameni botezați biblic. Și am vrut să mă așez, dar atunci ceva mi-a vorbit în inimă: „Întreabă dacă totuși mai sunt câțiva care nu sunt botezați biblic.” Și circa 30 de mâini s-au ridicat. Am spus: „Vă rog să nu părăsiți sala, veniți în față, și frații vă vor spune când va avea loc botezul vostru.” Și toți cei ce și-au ridicat mâinile au venit în față, și a fost o binecuvântare ce se putea simți, se putea trăi direct. Îi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu.

Și dacă privesc în urmă nu cu mult timp, mai ales la ceea ce făcut Dumnezeu în America de Sud cu toți frații și surorile noastre de acolo, atunci mă umplu de o mare mulțumire. De asemenea și astăzi dorim din toată inima binecuvântarea lui Dumnezeu tuturor fraților și surorilor noastre din Chile, din Peru, din toată America de Sud. Suntem bucuroși că în lumea întreagă pot avea loc transmisiuni și toată lumea poate să audă și să vadă. Mulțumiri lui Dumnezeu că acum oamenii în întreaga lume pot asculta, vedea și trăi împreună cu noi, prin intermediul transmisiunii care se face în 7 limbi. Mulțumim lui Dumnezeu că El a pregătit toate aceste posibilități, și că a dăruit frați care pot să facă toate aceste lucruri. Așa a fost în zilele lui Moise. Dumnezeu i-a spus lui Moise ce dorea să se facă, și toți cei ce erau însărcinați cu vreo lucrare au primit de la Dumnezeu harul și înțelepciunea să facă exact așa cum i-a fost arătat lui Moise pe muntele cel sfânt. Este atât de minunat că tot ceea ce face Dumnezeu este făcut desăvârșit. El înzestreză, El dă aptitudini, El

dăruiește har... Și așa cum citeam aici, El a pus slujbe în Biserică. Astăzi vom vorbi despre asta. Dar mai întâi, să nu uit să vă transmit și aceste salutări din partea fratelui Cezar din Peru, și bineînțeles din partea fratelui Joe. Mai am niște anunțuri aici, dar le las pe mâine.

Aș dori să mă refer foarte scurt la ceea ce se petrece mai ales în Israel și în Liban. Putem cu adevărat să vedem cum se materializează profeția biblică. „Pace și liniște” – așa este scris în 1 Tes. 5.1-3. Apoi vedem cum trupele internaționale se ocupă de pacea de acolo, iar negocierile în ceea ce privește Ierusalimul sunt în desfășurare.

Frați și surori, am cu mine niște extrase de pe Internet, despre ceea ce se petrece la nivel religios: unire și iarăși unire a tuturor bisericilor și bisericilor libere creștine. La conferința mondială care a avut loc în Praga între 8-11 august au fost prezenți pentru prima oară adventiștii, cei care mereu și mereu, în fiecare broșură au atacat și au demascat papalitatea. Au fost și ei acolo. Ei sunt reprezentați în lumea întreagă – sunt circa 15 milioane care sunt botezați, și circa 20 de milioane care-i vizitează. Dar acum este vorba despre unirea în învățătură, și anume: „Temelia credinței este: 1 – evangheliile; 2 – Sfânta Scriptură; 3 – trinitatea; 4 – Isus Hristos; 5 – neprihănirea prin credință; 6 – nașterea din nou; 7 – unitatea în Duhul; 8 – învierea.” Da... Și dacă citești asemenea lucruri, rămâi puternic impresionat. Se anunță apoi că între 6-10 august 2007 va avea loc o a doua întâlnire în care li se va da adventiștilor posibilitatea să expună lucrurile care îi separă: să vorbească despre Sabat, despre Ellen White – co-fondatoarea adventiștilor - și despre judecata de dinaintea revenirii lui Isus Hristos, și așa mai departe. Totul se unește și vine laolaltă. La fel trebuie să fie de partea cealaltă, cu adevărata Biserică a lui Isus Hristos. Adevărata Biserică nu este unirea, să zicem, a 100 sau 275 de denominații. Adevărata Biserică este unirea tuturor acelor care iasă afară din toate aceste 275 de denominații, și care se supun sub mâna tare a lui Dumnezeu, care nu au Cuvântul lui Dumnezeu doar ca o mărturie de credință, ci îl și pun în practică. Alianța Evanghelică are momentan 420 de milioane de membri; apoi desigur, se adaugă și adventiștii. Și acesta este un număr mare.

Avem apoi aici o declarație de la Roma, din 23 august: „Papa Benedict al XVI-lea are ca și tema: „Vino Doamne Isuse!””” Apoi se spune aici: „Sfântul părinte a deschis înțelegerea a aproximativ opt mii de credincioși pentru probabil cea mai greu de înțeles carte din Sfânta Scriptură, și anume Apocalipsa.” Apoi la sfârșit este scris: „Noi dorim să-L așteptăm pe Domnul cu o inimă credincioasă, de aceea ne rugăm „Vino Doamne Isuse!” Apoc. 22.20” În acest context mă gândeam la Luca 24 de la v. 29. Poate ar trebui să citim acest verset în care însuși Domnul, Răscumpărătorul nostru a vorbit despre împlinirea prorociei biblice. Luca 24.29 „*Dar ei au stăruit de El, și au zis: „Rămâi cu noi, căci este spre seară, și ziua aproape a trecut.” Și a intrat să rămână cu ei. Pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea; și, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o, și le-a dat-o.*” Fiți atenți acum: „*Atunci li s-au deschis ochii, și L-au cunoscut;*” V. 32: „*Și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?”*” Nici un om, nici un predicator, nici un proroc nu ne poate deschide înțelegerea pentru Scriptură – numai Domnul nostru, și numai în legătura în care El ne poate vorbi prin Cuvântul Său, arătându-ne împlinirea Scripturilor. La Dumnezeu totul merge fără teorie, ci într-o legătură directă cu practica. Dar lăsăm lucrurile așa cum sunt... nici un om nu o poate schimba. Important este ca noi să folosim harul pe care ni l-a dat Dumnezeu și să răscumpărăm vremea știind că timpul este serios și scurt. Biblia vorbește despre vremea sfârșitului cu adevărat în multe versete. S-ar putea vorbi și despre Israel, despre întoarcerea poporului Israel din 143 de țări ale pământului, despre smochin, despre toate celelalte națiuni... Căci în Luca 21 este scris cu adevărat: „*Vedeți smochinul și toți copacii. Când înfrunzesc, și-i vedeți...*” Luca 21.28, 29. Nu este vorba numai despre Israel, ci de asemenea toate celelalte națiuni și-au primit independența după cel de-al doilea război

mondial. În timpul celui de-al doilea război mondial mai erau încă 49 de națiuni sub dominația britanică, care și-au primit toate independența. Nu doar Israelul, ca popor al lui Dumnezeu, ci și toate celelalte națiuni și-au primit independența. Și Domnul nostru spune: „*Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.*”

Astăzi ne vom ocupa de ceea ce ne privește pe noi, de ceea ce privește Biserica Dumnezeului Celui viu. Sarcina noastră nu este să-i judecăm pe alții. Fiecare este judecat de Domnul său. Sarcina noastră este, mai ales în această seară, să-i ajutăm pe toți frații și surorile, și mai ales pe frații slujitori să-i ajutăm să-și găsească echilibrul în Cuvânt, în învățatură, în vestire. În acest scop vom citi câteva versete. Înainte de a o face, o să vă rog să mă iertați, dar am aici câteva sute de pagini din SUA, de la niște frați care au luat citate ale fratelui Branham și le-au combinat, fără a lua considerare Scriptura, numai ca să vorbească, fie despre slujba din cort, sau despre cele șapte tunete, etc. Frați și surori, oamenii nu mai au teamă de Dumnezeu. Și dacă nu mai au teamă de Dumnezeu, atunci nu mai au nici respect față de Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă în Apoc. 10 este scris clar că cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor numai atunci când Domnul coboară cu cartea deschisă, ca Înger al legământului, punând un picior pe pământ și unul pe mare, atunci eu nu pot spune că acest lucru s-a întâmplat deja cândva. Nu! Aceasta se întâmplă numai atunci când ceea ce este scris se va împlini literal. Fiecare răstălmăcire este ceea ce pun oamenii laolaltă. Ce-avem noi de-a face cu asta? Pe noi ne interesează numai evanghelia curată a lui Isus Hristos, adevărata învățatură biblică, astfel încât noi să fim găsiți într-adevăr în Cuvânt. Am subliniat de destule ori acest lucru: Biserica Mireasă trebuie să fie o biserică care a răsărit din sămânța Cuvântului. Trebuie s-o subliniem în mod repetat: germenul vieții este în sămânță, iar sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu. Iar dacă Cuvântul lui Dumnezeu este pus în noi, și dacă noi murim împreună cu Hristos, atunci sămânța răsare și viața care a fost în Fiul lui Dumnezeu vine în toți fiii și fiicele lui Dumnezeu, prin nașterea din nou. Asta nu este o teorie, ci acestea sunt adevăruri biblice pe care noi trebuie să le recunoaștem, și pe care le putem trăi prin har.

Dați-mi voie să încep cu Evrei 4, un cuvânt pe care-l cunoaștem cu toții foarte bine. Evrei 4.11: „*Să ne grăbim dar să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare.*” Vedeți, este vorba de ascultare. Neascultarea a dus la cădere. Și noi cu toții știm ce s-a întâmplat în grădina Edenului. Neascultarea este cu adevărat pierzarea noastră și a oamenilor. Apoi, v. 12: „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii. Nici o faptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem a face.*” Apoi aș dori să citesc câteva versete din Evanghelia lui Ioan. Ioan 8.12: „*Isus le-a vorbit din nou, și a zis: „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.*” Cheia este să-l urmăm pe Isus. „Urmează-Mă! Ia-ți crucea ta și urmează-Mă.” Cine-L urmează pe El nu va rămâne în întuneric, ci va avea lumina vieții. V. 24: „*De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci, dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.*” Deci nu este vorba despre o credință la modul general, global, ci despre credința în Isus Hristos, și anume credința că El este însuși Domnul, Marele EU SUNT, care s-a descoperit deja în tot Vechiul Testament ca „EU sunt”, care a umblat în grădina Edenului, a vorbit prorocilor, și apoi a putut să spună: „*mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.*”

Ioan 8.31-32: „*Și a zis Iudeilor, care crezuseră în El...*” Aici vedem deosebirea: odată Domnul vorbește în pilde (de exemplu în predica de pe munte, mulțimilor), apoi vorbește acelor care cred în El, care au devenit credincioși, care că El este Cel care ne-a răscumpărat, Cel care a venit la noi: „*Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei...*” Și numai după

aceea urmează versetul „*veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.*” Aceasta nu numai că stă scris aici, ci noi am trăit personal acest lucru. Prin harul Lui am recunoscut cine este Isus Hristos și anume, că El este Domnul Însuși, după cum este scris în 1 Cor. 12.3: „*Și nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul”, decât prin Duhul Sfânt.*” Trebuie să ne fie descoperit. Deci, noi L-am putut recunoaște și rămânem în Cuvântul Său, am recunoscut adevărul și adevărul ne-a eliberat.

V. 43, în Ioan 8: „*Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea?*” Acum se adresează iarăși mulțimii, acum cărturarilor, acum celor ce L-au mustrat: „*Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu.*” Aceasta este de fapt, marea problemă. Oamenii nu sunt gata să asculte. Ei nu vor să asculte. Dacă ar asculta, Dumnezeu le-ar putea vorbi. Căci credința vine din predică. Dar dacă cineva nu vrea să asculte predica, de unde să vină credința? De aceea Domnul nostru spune: „*Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu.*” Haideți să ascultăm, să ascultăm din toată inima ceea ce are să ne spună Domnul prin Cuvântul Său.

Acum v. 46-47: „*Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți? Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu.*” Am putea aduce multe versete în acest context... Azi am pe inimă să spun câteva lucruri despre ceea ce s-a întâmplat în creștinismul primar. Am notat câteva versete în această legătură, să le am înaintea mea, ca să nu mai trebuiască să caut după ele.

Capitolul 15 din Fapte, va fi subiectul nostru astăzi și mâine, cu voia Domnului, ca un exemplu înaintea ochilor noștri. În Fapte 15 avem întrebări la care s-a răspuns. Și avem două propoziții foarte importante. Fapte 15.15: „*Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele proorocilor...*” Fapte 15.28: „*Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă...*” Știm cu toții ce se întâmplase mai înainte, în cap. 14: Pavel și Barnaba erau în călătorie misionară, iar când au venit la Ierusalim niște frați care mai înainte au aparținut de partida fariseilor au cerut ca neamurile care crezuseră, să primească tăierea împrejur, după legea lui Moise. Și apoi, cum este scris în v. 2, a avut loc un viu schimb de vorbe și păreri deosebite, între acești oameni și Pavel și Barnaba. După aceea a avut loc o întrunire a fraților responsabili, împreună cu Biserica. Și acest lucru doresc să-l subliniez astăzi: ceea ce ne spune Dumnezeu trebuie să fie confirmat în Cuvântul Său. Nu poate fi o învățătură nouă: nimic nu poate fi adăugat la planul de mântuire al Dumnezeului nostru. El n-a uitat nimic, ci s-a gândit la tot. Și cu o inimă smerită noi putem să spunem că El și-a descoperit prin har Cuvântul din Geneza 1 până la Apoc. 22. Multe taine... Într-o predică fratele Branham a enumerat 17 taine pe care le-a descoperit Dumnezeu. Cu siguranță că sunt mult mai multe. Astăzi Eu mă gândesc că și Domnul vrea să ne spună nouă, ca Biserică și tuturor fraților din lumea întreagă, că există o rânduială divină în Biserica lui Isus Hristos, și tuturor fraților și tuturor credincioșilor din lumea întreagă trebuie să li se spună că nu poate să facă oricine ce vrea. În Biserică Domnul decide. Iar hotărârea trebuie să fie întotdeauna în concordanță cu toată mărturia Sfintei Scripturi.

Am notat etapele acestui proces. Fapte 15.1-3 – credincioșii din Iudeea... Iudeea, era zona principală, Iudeea avea deja un nume, o reputație, iar acum vin niște credincioși cu tema tăierii împrejur. Dar ei n-au fost trimiși, n-aveau nici o însărcinare, ei doar au provocat o ceartă. Și de așa ceva noi nu avem nevoie. Nu avem nevoie de oameni care merg undeva și aduc o temă de ceartă. Noi avem nevoie de oameni trimiși de Dumnezeu, care poartă Cuvântul adevărului, și care-l vestesc.

Fapte 15.4: Biserica din Ierusalim se adună împreună cu apostolii și prezbiterii, ca să se sfătuiască. Ce se va întâmpla acum? Întrebarea era de fapt biblică: tăierea împrejur i-a fost

poruncită de prima dată de Dumnezeu lui Avraam pe drum. Era semnul de legământ în Vechiul Testament. Și, desigur, pentru credincioșii din Iudeea era un lucru foarte important. Dar acum ei aveau de-a face cu credincioșii dintre neamuri. Și trebuie să știm că Dumnezeu are o rânduială dumnezeiască în care toate lucrurile trebuie așezate în locul de care aparțin.

Fapte 15.5: „*Atunci unii din partida Fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat, și au zis că Neamurile trebuie să fie tăiate împrejur, și să li se ceară să păzească Legea lui Moise.*” Ei doreau să transmită iudaismul credincioșilor dintre neamuri. Și acest lucru nu merge. Dumnezeu a făcut un legământ nou, și vechiul legământ s-a revărsat în noul legământ: un nou început, o inimă nouă, un duh nou. Dumnezeu face toate lucrurile noi.

Apoi, în v. 7 se ridică Petru... și aș dori să citesc acest lucru. Aici Petru a spus... și s-ar putea afirma că Petru s-a cam lăudat, însă el a spus numai care era însărcinarea pe care o primise de la Dumnezeu. Fapte 15.7-9: „*După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis: Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvântul Evangheliei, și să creadă.*” Aceasta a fost o vorbire clară. Și apoi el se referă la o confirmare pe care au trăit-o credincioșii dintre neamuri. V. 8 „*Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei, și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă.*” Avem aici confirmarea dumnezeiască. Credincioșii dintre neamuri au auzit predica, și în timpul predicii au trăit totul, într-o singură zi, într-o singură adunare. Pocăința, credința, neprihănirea, nașterea din nou, botezul Duhului – au putut trăi totul prin har într-o singură adunare, într-o singură predică. O puteți citi în Fapte 10. Citesc de la v. 40, din cauza timpului: „*Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi, și a îngăduit să Se arate, nu la tot norodul, ci nouă, martorilor aleși mai dinainte de Dumnezeu...*” Și acum urmează ceva cu totul minunat: „*nouă, martorilor aleși mai dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și am băut împreună cu El, după ce a înviat din morți.*” Nu este aceasta o mărturie minunată? Petru, care-L însoțise pe Domnul și care L-a și tăgăduit de trei ori și care totuși apoi a fost înaintea lui Dumnezeu în har... și dacă citim în Fapte 1.15 el a spus: „*În zilele acelea, Petru s-a sculat în mijlocul fraților, - numărul celor adunați laolaltă era de aproape o sută douăzeci...*” Acum urmează ceva foarte important: acest Petru a simțit și a avut călăuzirea Duhului, deja înainte de a fi umplut cu Duhul Sfânt – el spune în v. 16: „*Fraților, trebuia să se îplinească Scriptura spusă de Duhul Sfânt mai înainte, prin gura lui David.*” Chiar din prima clipă când și-a deschis gura între cei 120, înainte de turnarea Duhului Sfânt, a mers direct la Scriptură și a arătat cum trebuia să se îplinească ceea ce a fost scris.

Apoi, și astăzi există oameni, frați care spun: „*Alegerea lui Matia n-a fost corectă. Dumnezeu l-a ales pe Pavel.*” Dar Petru a spus ceva foarte hotărâtor, înainte ca alegerea să aibă loc și anume, că trebuia să fie cineva care fusese părtaș de la început, „*cu începere de la botezul lui Ioan*” – cineva care umblase tot drumul cu ei. Așa este scris aici în cap. 1.21: „*Trebuie deci ca, dintre cei ce ne-au însoțit în toată vremea în care a trăit Domnul Isus între noi...*” Deci, nu după bunul plac, ci o decizie dumnezeiască – cineva care a văzut tot, care a trăit tot, care putea fi un martor viu. Însărcinarea lui Pavel depășea ceea ce aveau frații noștri aici, pentru că el avea o însărcinare în legătură cu planul de mântuire, pentru întreaga Biserică. Și el ne-a lăsat învățăturile biblice.

Acum, trecem la Fapte 15.8: „*Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei, și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă.*” Frați și surori, noi am spus-o în România, și de asemenea duminica trecută în Zürich: nu putem să cităm numai Fapte 2.38, ci trebuie să includem și v. 39 în vestirea noastră. În v. 38 este scris „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre.*” Aceasta este prima parte. Partea a doua este: „*apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” „*...apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este*

pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.” Frați și surori, făgăduința este valabilă pentru noi, și dacă începutul credincioșilor dintre neamuri a fost ca și începutul pe care l-au avut la Ierusalim credincioșii dintre iudei, atunci noi trebuie să așteptăm ca sfârșitul cu Biserica dintre neamuri să trebuiască să fie ca la început. Nu numai botezul în apă, ci și botezul cu Duhul. Și acest lucru trebuie spus foarte clar aici: în botezul în apă noi mărturisim Domnului nostru, dar în botezul cu Duhul Sfânt El ne mărturisește nouă. Una este mărturia noastră de credință, în ascultare, prin faptul că ne lăsăm botezați biblic, după ce ne-am pocăit, și după ce ne-am trăit întoarcerea la Dumnezeu. După aceea Dumnezeu răspunde, deschizând cerul. Sigur că cerul este deja deschis. În ziua Cincizecimii a avut loc turnarea Duhului Sfânt. În Samaria, în Fapte 8 nimeni n-a trebuit să aștepte. În Ierusalim li se spusese să aștepte, și au trecut astfel 10 zile. De atunci încolo nimeni n-a mai trebuit să aștepte – fie în Fapte 8 în Samaria, fie în Fapte 10, fie în alte capitole. Oamenii care au crezut și care au fost botezați au primit botezul cu Duhul Sfânt. Fiți atenți ce este scris aici, în Fapte 10.43, despre Domnul și Mântuitorul nostru: *„Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El, capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor.”* Aceasta este o confirmare a textului din Ioan 21.23: *„Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate.”* Iertarea a fost vestită, iar cei care au crezut și-au trăit iertarea. Nu un om îl iartă pe altul, ci Dumnezeu ne iartă. Dar așa cum am spus mai înainte, credința vine din predică, și prin predicare oamenii sunt aduși în legătură cu Dumnezeu. Ei se roagă, și Domnul li se descoperă. Deci, în clipa când Petru a rostit această propoziție – o recitesc: *„Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El, capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor.”* – ce s-a întâmplat? Cu toți cei din casă s-a întâmplat deodată, ei au crezut predica omului lui Dumnezeu și Duhul Sfânt s-a coborât peste ei ca o confirmare că ei au crezut. V. 44: *„Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul. Toți credincioșii tăiați împrejur, care veniseră cu Petru, au rămas uimiți când au văzut că darul Duhului Sfânt s-a vărsat și peste Neamuri. Căci îi auzeau vorbind în limbi și mărind pe Dumnezeu.”* Mulțumesc Domnului pentru o asemenea relatare. Și eu îmi doresc o repetare a acestei experiențe, cu toată Biserica. O repetare cu toată Biserica: ca atunci când este predicată evanghelia lui Isus Hristos și oamenii înțeleg că au fost împăcați cu Dumnezeu, că păcatul și vina le este iertată, atunci nu mai rămâne decât să-L cheme pe Domnul. Și este scris că *„oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.”*

Iar aici este scris atât de frumos *„prin Numele Lui”*. Numele Domnului trebuie chemat, apoi vine iertarea, harul și mântuirea. Vă întreb acum: dorim noi să se repete ceea ce a fost la început? Dacă dorim, haideți să credem din toată inima că Isus Hristos este Același. Fără propria noastră închipuire, fără propriile noastre eforturi, ci totul să fie lucrat pur și simplu de Dumnezeu prin Har.

V. 9: *„N-a făcut nici o deosebire între noi și ei...”* Apoi în Fapte 15 v. 13-18 Iacov a luat cuvântul și a spus: *„Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele proorocilor...”* Astăzi este vorba ca noi să fim aduși în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu tot ceea ce au vestit prorocii, cu ceea ce au învățat apostolii, și cu ceea ce au trăit la început frații și surorile noastre, ca noi să putem avea cu adevărat aceleași trăiri cu Dumnezeu.

În v. 23 avem hotărârea fraților care s-au adunat ca Biserică – apostoli, prezbiteri și Biserica. Și aici se spune: *„Apostolii, prezbiterii (Sau: bătrâni.) și frații: către frații dintre Neamuri, care sunt în Antiohia, în Siria și în Cilicia, plecându-se (salutări – n.tr.)!”* și le-au dat cu ei hotărârea care s-a luat, și i-au trimis pe frați cu Barnaba și Pavel sau Sila, unul dintre cei doi, i-au trimis ca ei să depună mărturie despre ceea ce se hotărâse. V. 25-26: *„noi, după ce ne-am adunat cu toții laolaltă, cu un gând, am găsit cu cale să alegem niște oameni, și să-i trimitem la voi,*

împreună cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel, oamenii aceștia, care și-au pus în joc viața pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos.” – deci frați care erau în slujba Domnului, au fost trimiși cu ei ca să confirme ceea ce s-a hotărât în Ierusalim prin Duhul lui Dumnezeu, în concordanță cu ceea ce scriseseră deja prorocii. Frați și surori, despre asta este vorba astăzi – numai ceea ce este scris în Sfânta Scriptură: aici avem tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Fiecare eveniment care este în legătură cu planul de mântuire, la orice nivel, orice ar putea fi în prorocia biblică, totul este într-o singură carte. Și această singură carte nu îngăduie nici o răstălmăcire. Nici o răstălmăcire. Și de asemenea, nici o răstălmăcire a spuselor fratelui Branham. De fapt fratele Branham a adus un mesaj foarte clar. Noi am fost aduși înapoi la început, la Cuvântul lui Dumnezeu, la început. Dar dacă el spune în Phoenix „O să mai vin” și frații fac din asta o învățătură spunând că el de fapt a vrut să spună că se va întoarce după moartea lui, atunci normal că vine peste mine puțin o mânie sfântă. Da... Și dacă el spune „Voi mai face încă o dată această călătorie” atunci eu las lucrurile așa cum le-a spus el. Eu am o singură sarcină: față de Dumnezeu și față de Cuvântul Său. De toate celelalte se va ocupa Dumnezeu.

Se continuă apoi în Fapte 15.27: „*Am trimis dar pe Iuda și pe Sila, care vă vor spune prin viu grai aceleași lucruri.*” Biserica era în vremea aceea locul descoperirii lui Dumnezeu. Slujbele erau în Biserică, Duhul Sfânt era la lucru, și de aceea a fost hotărârea Duhului Sfânt. Punctul principal este acesta: frații noștri de la început au stat sub ungerea, inspirația și călăuzirea Duhului Sfânt. La fel trebuie să fie și acum, la sfârșit. Toți frații slujitori trebuie să stea (fie) sub aceeași călăuzire, ungere și inspirație a Duhului Sfânt, și atunci vom vorbi o singură limbă, vom spune aceleași lucruri, în Iudeea, în Samaria, și până la marginile pământului. Atunci vom avea aceeași evanghelie, aceleași învățături, pentru că am primit același Duh.

În v. 32 ni se spune: „*Iuda și Sila, care și ei erau proroci...*” Deci, în Biserica primară erau apostoli, proroci, învățători, evangheliști și păstori: cele cinci slujbe. Primele trei...și pentru noi momentan și cele mai importante... Evangheliști sunt mulți, și pastorii sunt și ei într-un număr mare. Dar unde sunt apostolii? Unde sunt prorocii? Unde sunt acei oameni care spun lucrurile așa cum le spunea Duhul Sfânt atunci? Pentru un evangelist este foarte ușor. Citeam azi în Idea Spektrum despre Billy Graham. S-a ajuns la concluzia că el reprezintă învățătura că toată omenirea va fi mântuită. Și eu mă gândeam: „Omul care în 1950 era numit mitraliera lui Dumnezeu, care a călătorit probabil în 185 de țări, ajunge să spună la bătrânețe că toți oamenii vor fi mântuiți. Așa ceva este absurd. Pur și simplu nu este adevărat. Dar haideți să lăsam aceasta acum.

Eu am vrut doar să spun că evangheliștii n-au nici o răspundere din punct de vedere al învățăturii. Evangheliștii să se ocupe de predicarea evangheliei, pastorii să acționeze ca păstori, dar punctele de învățătură ei să le lase învățătorilor. Partea profetică s-o lase prorocilor, iar apostolilor să le lase partea apostolică. Și spun astăzi fraților în lumea întreagă, în Numele Domnului: dacă nu vă potriviți modelului biblic, atunci n-aveți nici o însărcinare pentru Biserica Dumnezeului Celui Viu. Toate slujbele pe care le-a așezat date de Dumnezeu se potrivesc, și aparțin Bisericii și niciodată nu vor provoca deranj, nu vor ridica sau aduce la suprafață nici o dezbinare, ci ele vor sluji în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu. ce să mai vorbim despre dezbinare - vor sluji la punerea în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul Său.

Deci, „*Iuda și Sila, care erau proroci...*” Noi avem două făgăduințe deosebite: una este scrisă în Mat. 23.34 unde Domnul nostru a spus: „*De aceea, iată, vă trimit proroci, înțelepți și cărturari.*” Apoi a doua este în Luca 11.49: „*De aceea Întelepțiunea lui Dumnezeu a zis: Le voi trimite proroci și apostoli...*” Asta înseamnă că noi, în timpul nostru, am primit prin Har o porție dublă din partea lui Dumnezeu. La începutul Bisericii nou testamentare, sau a noului legământ, a fost slujba lui Ioan Botezătorul, ca proroc făgăduit, și pregător al căii. După aceea a urmat

întemeierea Bisericii, apoi slujbele și darurile, în Biserică. Pentru vremea noastră avem făgăduința „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima copiilor spre părinții lor.*” Aceasta este făgăduința principală. Însă acum, după ce această făgăduință principală își găsește împlinirea, și anume, are loc chemarea afară a Bisericii, Biserica trebuie adusă înapoi în rânduiala divină, cu toate darurile, cu toate slujbele, cu tot ce ține de aceasta. Și De aceea, Domnul nostru deja s-a îngrijit de ambele, Mat. 24.23 sau Luca 11.49: „*De aceea Întelepciunea lui Dumnezeu a zis: Le voi trimite proroci și apostoli...*” Aceasta este zidirea în Biserică.

Să ne amintim: în Ierusalim a avut loc disputa referitoare la tăierea împrejur. Și atunci valabilă n-a fost părerea cutărui frate, ci „*s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă, să nu mai punem peste voi nici o altă greutate decât ceea ce trebuie...*” Și așa a rămas până în ziua de azi. De aceea nu este nevoie să vină nimeni cu tăierea împrejur, cu Sabatul, sau cu niște zile sau sărbători, ci noi am fost aduși înapoi, ca Biserică dintre neamuri, la temelia de la început, și înapoi la învățăturile care au fost propovăduite la început în Biserică. Apoi avem Cuvântul minunat din 1 Cor. 12 de la v. 28, unde ne sunt arătate primele trei slujbe – Dumnezeu a pus aceste trei slujbe în biserică. Frați și surori, haideți să fim acum sinceri: dacă noi putem fi Biserica lui Isus Hristos în vremea aceasta, atunci trebuie să așteptăm modelul biblic. Altfel nu se poate. În restituirea deplină a tuturor lucrurilor făgăduite de Dumnezeu, modelul biblic trebuie să devină vizibil în Biserică, prin har. Dumnezeu nu ne-a dat o teorie, ci făgăduințe minunate. Și pe acestea noi putem să le așteptăm și să le și trăim împreună. 1 Cor 12. de la v. 28: „*Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor, și vorbirii în felurite limbi.*” Apoi Pavel trece la punctul principal: „*Oare toți sunt apostoli?*” Sigur că nu. „*Toți sunt proroci?*” Categorie nu. „*Toți sunt învățători?*” Nu. „*Toți sunt făcători de minuni? Toți au darul tămăduirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți tâlmăcesc?*” Nu. Dar fiecare mădular primește de la Dumnezeu ceea ce a rânduit Dumnezeu pentru el. Nu sunt toți proroci, nu sunt toți apostoli, nu sunt toți învățători, dar toți sunt iertați și toți au dreptul la aceleași binecuvântări, și toți aparțin Bisericii lui Isus Hristos, Bisericii celor întâi născuți. Noi putem spune, pentru mângâierea și zidirea voastră: că toți aceia care ascultă acum mesajul dumnezeiesc, care pot să creadă cu adevărat așa cum spune Scriptura, acesta este deja un semn că voi ați fost aleși mai dinainte de Dumnezeu. Nu contează dacă sunteți la începutul călătoriei sau dacă sunteți mai avansați: dacă puteți crede ce și cum spune Scriptura - vă rog s-o luați ca din mâna Domnului – atunci Dumnezeu v-a predestinat la aceasta înainte de întemeierea lumii. Și noi am mai citit că toți cei ce sunt din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Noi am citit-o: Domnul a spus cărturarilor: „*Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu.*”

Haideți să facem un rezumat, pentru noi ca Biserică, cu Efeseni 3.4, unde Pavel scrie despre Biserică: „*Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul.*” Aici o găsim iarăși – aceasta este pur și simplu rânduiala divină în Biserică, cu diferitele slujbe și sarcini, pe care le-a așezat Dumnezeu în Biserică. Prima trăire este întoarcerea la Dumnezeu, primirea lui Isus Hristos, Domnul nostru, ca Răscumpărător. Și frați și surori, astăzi este ziua mântuirii, astăzi Dumnezeu vrea să mântuiască, să elibereze, să vindece, astăzi vrea Dumnezeu să dăruiască har, astăzi vrea El să se descopere. Astăzi El dorește de asemenea, să arate fraților din lumea întreagă că rânduiala dumnezeiască se întoarce în Biserică, că totul trebuie rânduit biblic, și că nimic nu poate fi adăugat sau scos, ci o introducere deplină în planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Nu avem nevoie de nici un om

care să se dea drept proroc, sau apostol, sau cineva, ci avem nevoie de ungerea Duhului Sfânt. Avem nevoie de inspirația Duhului Sfânt, noi avem nevoie de introducerea în planul de mântuire al Dumnezeuului nostru. Apoi vine aceeași ungere peste Biserică, și astfel sunt aduși toți la unirea credinței și a cunoștinței.

Vă rog nu uitați cele trei versete: cred că le-am amintit în Zürich: Mat. 26.39 „*nu cum voiesc Eu.*” Am amintit Marcu 14.36: „*nu ce voiesc Eu*” O diferență: una, în rugăciunea Domnului nostru: „*nu cum voiesc Eu*”, cealaltă: „*nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu.*” Și apoi urmează Luca 22.41-42: „*facă-se nu voia Mea, ci a Ta.*” Acesta este Ghetsimani al nostru, aceasta este calea noastră spre Golgota, să murim cu Hristos. Domnul nostru n-a spus aceste cuvinte pe când vindeca, ci în Ghetsimani, pe drumul către Golgota. „Nu cum voiesc eu, nu ce voiesc eu, ci ce voiești Tu” – aceasta este calea mea și a ta prin Ghetsimani, în luptă până ce picură sudoarea. „*Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă. ... îngustă este calea care duce la viață...*” Și în această luptă noi lăsăm voia noastră în voia lui Dumnezeu, și în același timp strigăm cuvintele Domnului și Răscumpărătorului nostru: „*nu cum voiesc Eu....*” Mat. 26.39; „*nu ce voiesc Eu (, ci ce voiești Tu.)*” Marcu 14.36 Ci „*cum voiești Tu, și ce voiești Tu...*” Aceasta trebuie să fie hotărârea noastră sinceră. Noi toți, și mai ales cei mai în vârstă dintre noi, avem destule lucruri în viață la care putem privi înapoi, în care nu întotdeauna s-a întâmplat voia lui Dumnezeu. Dar a venit timpul pur și simplu ca noi să devenim sinceri înaintea lui Dumnezeu și să spunem: „*nu cum voiesc eu, ci ce voiești Tu... nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu*” – ca eu să-mi pun voia mea în Voia Lui, să fiu răstignit împreună cu El, să mor cu El, să fiu îngropat cu El, să înviez cu El la o viață nouă.

Apoi Luca 22.41-42: „*facă-se nu voia Mea, ci a Ta.*” Ca un rezumat: nu cum voiesc eu, nu ce voiesc eu, ci facă-se voia Ta. Apoi am putea să mergem în Evrei 10: „*(în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!*” „*Prin această "voie" am fost sfințiți noi*” dar numai dacă venim în voia lui Dumnezeu. Frați și surori, aceasta pare foarte greu de realizat, dar probabil că nu este deloc un lucru greu. Dacă nu mai trăim noi ci Hristos trăiește în noi, atunci toate acestea se vor întâmpla prin Har.

Hai-deți să facem rezumat. În Fapte 15: o chestiune controversată. Astăzi există multe chestiuni controversate. Acestea trebuie hotărâte înaintea lui Dumnezeu, în Biserică, și anume cu Lumină și Desăvârșire, numai cu lumină și desăvârșire, și anume ceea ce a vestit și hotărât Duhul Sfânt deja *aici*, prin apostoli, proroci și învățători, aceea vă vestim, tuturor celor ce au o ureche să audă ceea ce are de spus Duhul Bisericilor. Nădăjduiesc că toți frații din lumea întreagă înțeleg ce povară port eu înaintea Domnului, ce răspundere este în legătură cu aceasta, să aduc întregii omeniri ultimul mesaj dumnezeiesc, înaintea revenirii lui Isus Hristos. Și marea tristețe nu este în legătură cu ceea ce n-a mers bine în toate celelalte denominațiuni, ci în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în mijlocul nostru. Acest lucru doare; și asta trebuie să se schimbe. Dumnezeu trebuie să dăruiască har, ca mulți să fie desprinși din cursele și lațurile dușmanului, ca să fie eliberați de tot ceea ce nu concordă cu Dumnezeu și Cuvântul Său, și să se lase sfințiți în Cuvântul adevărului – pentru ca noi să putem privi fața Domnului nostru. Eu Îi sunt pur și simplu mulțumitor recunoscător lui Dumnezeu – foarte recunoscător: pentru sfântul Cuvânt pe care ni l-a lăsat ca mărturie și pentru învățătură. Și nimeni care umblă conform Cuvântului nu se poate rătăci. Se rătăcește numai acela care iese din Cuvânt și intră în răstălmăciri și-n închipuiri personale. Domnul Dumnezeu să ne dea har tuturor, ca să primim în credință scumpa răscumpărare prin sânge. Acest lucru poate fi de asemenea subliniat: în sânge este viața. Și Domnul nostru și-a dat sângele și viața. El a fost Cuvântul făcut trup. El a fost sămânța fâgăduită în Geneza 3.15, și prin întreaga Biblie. El și-a dat viața. Și noi am văzut: în ziua Cincizecimii s-a strâns prima turmă Răscumpărată, ca să trăiască fâgăduința Tatălui. Și iată că s-a întâmplat: cerul s-a deschis, vâjâitul unui vânt puternic

s-a auzit, și Duhul Sfânt i-a umplut pe toți cei care erau prezenți. Eu aștept o revărsare a Duhului Sfânt peste toți, peste toți aceia care ascultă Cuvântul și care cred că Dumnezeu Își confirmă Cuvântul în noi. Lăudat și slăvit să fie Domnul, Dumnezeul nostru, în veci. În Numele sfânt al lui Isus. Amin. Ne ridicăm să ne rugăm. Să cântăm cântarea „Așa cum sunt”.

[...] Rămânem în rugăciune; să căutăm legătura cu Dumnezeu. În predică ne vorbește El nouă, în rugăciune vorbim noi cu El. Rămânem cu capetele aplecate, și așa dori să întreb dacă sunt câțiva aici care doresc să-și dedice viața lor Domnului, care doresc să fie incluși în Biserica biblică, în Trupul Domnului, care pur și simplu Îl acceptă conștienți pe iubitul nostru Domn și Răscumpărător conform Ioan 1: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.*” Primiți-o. Credeți acum în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul vostru, conștient, din inima, și în aceeași clipă veți fi mântuiți, iertați, și primiți mântuirea lui Dumnezeu, împăcarea deplină și iertarea. Pentru că Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine, iar nouă ne-a fost dată slujba împăcării, conform 2 Cor. 5. Și noi vă rugăm fierbinte în Numele lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu. Astăzi! Acum!

Sunt câțiva care doresc să ridice mâna, ca să ne rugăm pentru voi? Da, câțiva. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Sunt niște mâini ridicate.

Dumnezeule mare, Tu ai văzut toate aceste mâini, și de asemenea inimile. Ți-i aducem pe toți aceia care Te caută. Și noi Te rugăm să Te lași găsit astăzi, căci așa este scris: „*Mă veți căuta, și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima.*” Încă mai este scris: „*Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi.*” O, Dumnezeule, binecuvântează, mântuiește, eliberează, vindecă, binecuvântează-Ți poporul, și în mod deosebit pe toți cei nou veniți, aici și în lumea întreagă. Binecuvântează-i împreună cu noi pe toți aceia care au dorit rugăciune: binecuvântează-o pe pe sora Rauff, și pe fiul ei de la terapie intensivă. Binecuvântează-l, fii cu el. Mâna Ta să vină peste el în acest ceas. Și de asemenea, Îți aducem toate celelalte cereri de rugăciune, Doamne, Dumnezeule Atotputernic. Cei ce Te mai cheamă și care Te mai roagă pentru ceva sunt doar puțini. Astăzi noi Te chemăm, Te rugăm să binecuvântezi, să vindeci, să eliberezi și să Te descoperi.

Ale Tale, Dumnezeul Atotputernic, Dumnezeul Credincios, Dumnezeul Cel veșnic, care ni te-ai descoperit în Isus Hristos Domnul nostru, să fie mulțumirile, Doamne iubit. Iar astăzi am dori să-Ți mulțumim pentru Faptele Apostolilor, pentru Noul Testament, pentru Evangheliile, pentru toate epistolele, pentru întregul Tău Cuvânt sfânt. Îți mulțumim, Îți mulțumim, Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeule Atotputernic. Aleluia. Toată lumea să audă, să creadă că Dumnezeu a vorbit și că Dumnezeu lucrează. Aleluia. Lăudați pe Domnul. Slăviți pe Domnul. Slăviți Numele Lui cel sfânt. Aleluia. Slavă lui Dumnezeu.

Doamne iubit, botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Aleluia. Aleluia. Tu ai făcut deja începutul. Tu deja pregătești totul. Și se va împlini, zice Domnul. El va turna din Duhul Său. Aleluia.

Mare Dumnezeu, așa dori să-Ți mai mulțumesc din inima mea pentru că sunt adunați aici oameni de multe limbi și națiuni. Doamne iubit, în ziua Cincizecimii ei erau strânși din 17 naționalități ca să asculte prima predică a lui Petru. Doamne iubit, eu Te întreb, și fie ca Tu să ne întrebi, când s-a mai întâmplat acest lucru, și anume ca într-un singur loc să fie adunați oameni care formează Biserica Ta, unde nu contează decât ceea ce ai hotărât Tu la început și prin apostoli și proroci, sub inspirația Duhului Sfânt, ai lăsat pentru totdeauna Bisericii. Doamne iubit, noi avem modelul, și te rugăm să dăruiești viață nouă, să înviorezi și să-i binecuvântezi pe frații și surorile noastre, care au răbdare și ascultă traducerile. Doamne iubit, vorbește mai departe, lucrează mai departe, și binecuvântează-ne pe toți. Înaltă-Ți Fața peste noi, și dă-ne pacea Ta și binecuvântările Tale, acum și în veci. Aleluia. Aleluia. Aleluia. Lăudați pe Domnul. Zilele Bibliei sunt din nou aici. Cartea Faptelor se repetă. Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul Atotputernic. Aleluia.

